

ÄLSKADE SPION

MUTANT 2-ARTIKEL AV JOHAN HANSSON & PETER LEXELIUS

Denna artikel till Mutant 2 handlar om ett spel mellan två agenter, en från Norrland och en från Finland, och deras möten. Dramat utspelar sig under tidsperioden september år 109 PT till maj år 112 PT.

EPISOD ETT: BEGRAVNINGEN

Den 2 september 109 PT utbröt en våldsam eldstrid i Hindenburgs utkanter. I tidningen Imperiets röst som kom ut några dagar senare framgick det att två bröder, muterade rävar, hade sårats så svårt att de avlidit. En vecka senare hölls en begravning i Pirit för Castor och Pollux Eberhardt¹. Men det hela var egentligen ett arrangerat mord – bröderna behövde gå under jorden ett tag för att sedan på uppdrag av den pyriska underrättelsetjänsten bege sig till Gotland för att frita en pyrisk agent.

Från: Agent Ville Rosberg
Till: Överste Bonner, Säkerhetspolisens stab, Pori
Datum: 14 september 109 PT (Pori)
Uppdrag: Lokalisera bröderna Castor och Pollux Eberhardt

Resan till Pirit gick enligt planerna. Jag tog mig från Åland till Hindenburg förklädd till handlare. Från Hindenburg reste jag med båt ned till Pirit. På båten lärde jag känna två kvinnor som också var på väg söderut och vår vänskap räddade mig under resans gång. Den pyriska polisen hade tipsats om att en man med ett kriminellt förflutet fanns ombord. Mannen var för mig totalt okänd. Tack vare kvinnornas charm slapp jag visiteras och kunde fortsätta resan. Mannen som eftersöktes återfanns aldrig. Det är möjligt att han lämnat båten.

Själva begravningen var som väntat mycket kort. Kistorna var täckta vilket ytterligare stärker våra misstankar om att bröderna Eberhardt är vid livet. Det var omöjligt att få tillfälle att öppna kistorna, jag har heller inte grävt upp gravarna. Det placerades en polis vid den lilla kyrkogården för att vakta gravfriden. Skälet som uppgavs var att det fanns risk för gravskändare eller andra som ville hämnas på bröderna.

Delar av familjen Eberhardt fanns på plats vilket gör det än mer konstigt att kistlocken aldrig togs av. En rad okända män fanns på plats. Jag skulle

bedöma att majoriteten av dem var kollegor eller rivaler till bröderna och många var säkert på plats för att verkligen bekräfta att de verkligen var döda. Hela begravningen genomfördes dock och många verkade verkligen vara tagna av situationen.

Det viktigaste vittnesmålet som jag fann var av en vaktmästare vid kyrkogården. Efter ceremonin fick jag veta att bröderna kom med specialtransport i plomberade svepningar. Han själv trodde att det berodde på att polisen var rädd för att någon inom den undre världen skulle vilja komma åt dem före den sista vilan. Detta talar klart och tydligt för att det knappast var bröderna Eberhardt som begravdes i Pirit. De finns med största sannolikhet på annan ort och med tanke på pådraget har den pyriska polisen intressen i deras försvinnande.

Jag föreslår en ökad bevakning vid samtliga färjetransporter. Polisen i Pori, Turku och Vaasa bör förvarnas om brödernas signalement. De ska inte kunna ta sig in i Finland osedda för att operera, och har de för avsikt att gömma sig har vi chans att omhänderta dem.

Jag återvänder till Hindenburg inom en månad för att göra eftersökningar hos den pyriska polisen.

VR

Rapport: 9:1

Datum: 109-09-20

Uppdragsnr: 109092-5

Redogörelse: De erhållna orderna löd; undersök om misstänkta agenter från främmande makt bevistar begravningen av Castor och Pollux Eberhardt vilka dödats i Hindenburg under en eldstrid. Uppdraget utfört enligt nedanstående beskrivning.

Anlände till Pirit med färja, reste som grosshandlare Norlin från Lule. Bevistade begravningen av Castor och Pollux Eberhardt. Antal begravningsgäster, förutom undertecknad: tjugotre, varav sex barn. Åtta vuxna stämde överens med erhållna beskrivningar av de avlidnas nära släkt. Enligt dessa samtliga från Pirit med omnejd.

Av de övriga gästerna fanns tre representanter från de Pyriska handelshusen. Agaton Verba (von Rijn), Saga Aphers (Armin) och Alf Hägg jr (Hägg).

De sista sex var för mig okända vid själva begravningsceremonin. Efteråt när vi avlägsnade oss från begravningsplatsen tilltalade en av dem mig. Mannen ifråga var en icke muterad människa; han var ganska lång, skallig

med skägg och var uppskattningsvis kring 30 år. Vi inledde ett kort samtal, kallprat. Förmodligen var mannen en tidigare uppdragsgivare eller på annat sätt en affärsbekant och ingen "nära". Han anlände inte tillsammans med någon och lämnade ceremonin ensam. Hans sätt att prata avslöjade att han inte har vuxit upp i Pyrisamfundets centrala delar.

Två av de övriga var journalister. Den ene, M. J. Stridsberg (utterm), arbetar på Pirit-Posten, ett lokalblad på fyra sidor. Jag bifogar hans kortfattade referat av begravningen. Den andra befanns vara Sif Erlandsdotter som frilansar åt Polisgazetten. Hon finns utförligt registrerad i rapport: 9:23, datum: 107-06-23, uppdragsnr: 107062-2. Hennes artikel har ej publicerats ännu.

På båten från Pirit stötte jag på de tre andra okända. Efter samtal med hovmästaren erhöll jag namn på två av dem. Den förste, Caesar, ett kortvuxet rådjur som uppenbarligen tillbringade sin tid endera vid bardisken eller spelbordet. 21 såg ut att vara det spel han föredrog. Hans koppling till bröderna Eberhardt är ej klarlagd. Den andre, Sivert Ohl (säl), var befälhavare för Stjärnan - den ångbåt vi färdades i. Om hovmästarens uppgift stämde så skulle Ohl fått hjälp av Castor och Pollux under ett angrepp från rövare och det var därför han besökt begravningen.

Den intressantaste personen bland alla besökare och tillika med på båten från Pirit lyckades hålla sin identitet dold. Hans namn, med säkerhet falskt, löd John Moses. Jag tycktes ha sett honom tidigare, möjligen på någon spelklubb i Hindenburg. När vi väl kommit fram till Hindenburg kunde jag konstatera att han tog in på Pensionat Ruben, Rådars allé 4. Då som Eugen Hewlett. Mannen var relativt lång,

hade ljust kort hår, blå ögon, inte särskilt kraftigt byggd. Under båtfärden bar han en kort läderjacka och ljusa byxor. Vid ett tillfälle kunde jag skymta en pistolkolv gömd under jackan.

Min slutsats är att om någon av de som bevistade begravningen skulle arbeta för en främmande makt och/eller vara ansvarig för bröderna Eberharts hastiga bortgång så är det mest troligt att det skulle vara denne "John Moses". Till dess att jag erhåller andra order så håller jag denne under uppsikt.

Leif-Ivan Lundmark

ΕΠΙΣΟΔ ΤΩΔ: ΕΓΓΗΝΝΣΤΕΓΑΝ

I det ingenmansland som utgör den demilitariserade zonen mellan Norrland och Finland har en frizon växt fram. I ruinerna av gamla Haparanda finns handelsstationen Nordstjernan som drivs av en familj muterade lämlar. I området finns även en mindre pyrisk fredsbevarande styrka under ledning av överste Fillibert Tankard.

Från: Agent Ville Rosberg
Till: Överste Bonner, Säkerhetspolisens stab, Pori
Datum: 20 februari 110 PT (Rovaniemi)
Uppdrag: Fastställa eventuella leveranser från Murmanskregionen.

Jag följde med det finska bandylandslaget som matchfunktionär och tack vare att de blev utslagna i turneringens första omgång fick jag tillfälle att ägna mig åt mitt uppdrag istället.

Enligt våra filer rörande den pyriske adelsmannen Karl af Högstens resor i norra Skandinavien har teknologiska fynd gjorts i Murmanskregionen, i den så kallade Perestrojka-zonen. Vad som exakt hittats är oklart men att det med störst sannolikhet är teknologi av militär betydelse. Huruvida eventuella energivapen kommer att rubba maktbalansen i Skandinavien är oklart men att främmande makt utrustar sig genom hemliga upptäcksfärder till Murmansk är att betrakta som mycket oroväckande.

Den naturliga utgångspunkten blev Nordstjernan, ett trevligt vårdshus i den demilitariserade zonen som drivs av den stora familjen Nordstjerna. Jag lyckades få mig ett samtal med gamle farfar Gollram Nordstjerna. Enligt han fanns det rikligt med gäster vid vårdshuset, både från Norrland och Finland men även mer långväga. Det har även funnits gotlänningar här. Han ville inte säga det öppet men han antydde vid ett par tillfällen under samtalets gång att många av gästerna reste norrut - och de flesta kom tydligen hem tomhänta. Gollram minns Karl af Högsten och berättade även om andra som lyckats med expeditionerna norröver. Enligt Gollram brukar även överste Tankard av den pyriska armén ibland infinna sig på vårdshuset.

Jag fick vänta i två dagar innan överste Tankard besökte Nordstjernan. Han kom med en liten grupp män som bar den pyriska arméns uniformer. Dock kom översten att till största delen av besöket att umgås med andra män klädda i civila kläder. Deras samtal tyder inte på några uppgörelser. Dock har flera av männen han talade med, och de var inte bandyspelare, dykt upp vid ett antal tillfällen. Det är möjligt att de är kringresande samlare. Om så

är fallet är det möjligt att överste Tankard är en viktig länk i den pyrisk kedjan mellan Hindenburg och Perestrojka-zonen. Jag fann inget som antydde att det skulle finnas någon norrländsk aktivitet av större mått i området, vilket kan betraktas som konstigt. Att bevaka Nordstjernan, som på sätt och vis ligger på pyrisk mark, är svårt. Bättre vore det om gräns-jägarna i Rovaniemi kunde patrullera områden i närheten av Murmansk för att kunna upptäcka lycksökare redan ute i ödemarken.

På Nordstjernan fann jag en man, en muterad hermelin, som jag språkade som hastigast med vid begravningen i Pirit för nästan ett halvår sedan. Han utgav sig då för att vara en grosshandlare vid namn Norlin. Uppenbarligen var det inte hans riktiga identitet. Dess värre kände han även igen mig från begravningen. Vi samtalade över ett par flaskor rött och vi pratade om lite allt möjligt.

Mannens riktiga namn är Leif-Ivan Lundmark. Jag finner det mycket troligt att mannen är agent för en främmande makt. Med största sannolikhet är han utsänd av Pyrisamfundet, det skulle även förklara hans närvaro vid begravningen.

VR

Rapport: 2:1
Datum: 110-02-28
Uppdragsnr: 110024-5
Redogörelse: De erhållna orderna löd; undersök om agenter från främmande makt i allmänhet och Finland i synnerhet besöker gränssonen. Om så är fallet skall deras ärende undersökas.

Uppdraget utfört enligt nedanstående beskrivning.

Besökte den årliga bandyturneringen och använde det norrländska landslaget som täckmantel. Efter samtal med den pyriske agenten Kaspian Hyster erhöill jag information om att Finland hade minst tre agenter på plats. En av dessa kände jag igen, Matti Edelståhl, som finns beskriven i rapport: 11:43, datum: 107-02-03, uppdagsnr: 107021-1. De övrigas identitet var okända.

Dock mötte jag en person som jag sett under tidigare uppdrag, rapport: 9:1, datum: 109-09-20, uppdagsnr: 109092-5. Eventuellt visste han om min rätta identitet. Efter att ha utbytt de vanliga artighetsfraserna kom vi överens om att träffas senare på kvällen 110-02-16 i tältstadens öltält.

Efter ett visst vätskeintag kunde jag förstå att mannen som satt mitt emot mig inte kunde vara från något annat land än Finland. Om han arbetade som spion åt sitt hemland var fortfarande oklart men jag håller det för troligt då han dels pratade om Norrland som ett land han väl kände till, var beväpnad med en väl dold pistol 9 mm, samt såg ut att hälsa på Matti Edelståhl.

Jag är medveten om att mina bevis för att denne Ville Rosberg verkligen är agent för den finländska statens räkning är väldigt svaga, men dessa kombinerade med att Kaspian Hyster förmedlade sin likartade uppfattning morgonen efteråt samt att mannen ställde väldigt ingående frågor, t.ex. om min profession, vilka jag försökte undvika.

Min rekommendation är att mina medarbetare på plats i Finland snarast undersöker saken vidare. Om han arbetar åt Finlands regering och känner till mitt arbete är det troligt att våra två möten inte har varit slumpmässiga och att Finland kan ha planer på att eliminera min egen person och eventuellt andra agenter i vår underrättelsetjänst.

Leif-Ivan Lundmark

EPISOD TRE: DOCENTEN

Några månader år 101 PT rasar ett kort men intensivt krig mellan Finland och grannen Norrland. Alltsedan dess har läget varit tämligen spänt och båda sidorna har i det dolda förberett en eventuell framtida krigssituation. Finlands anfallsplan, Operation Kamenskij, håller på att utarbetas i Vaasa för att, om det diplomatiska läget skulle ändras hastigt, kunna sättas i verket.

Från: Agent Ville Rosberg
Till: Överste Bonner, Säkerhetspolisens stab, Pori
Datum: 15 maj 111 PT (Vaasa)
Uppdrag: Finna den norrländske agenten i Vaasa.

Efter att ha anlänt till Vaasa garnison med häst orienterade major Lundkvist mig i nationens säkerhetsplan vid händelse av ett finsk-norrländskt krig. Jag är införstådd i att det är av yttersta vikt att den norrländske agenten hittas samt likvideras innan denne lämnar landet.

Att identifiera agenten tog inte lång tid och det blev en obehaglig överraskning. Agenten som nu hotar vår nations säkerhet är ingen mindre än Leif-Ivan Lundmark, den norrländske agenten som jag stött på vid två tidigare tillfällen - senast för över ett år sedan och då misstog jag honom för att vara en pyrisk spion. Vaktstyrkan utanför garnisonen hade iakttagit honom vid två tillfällen då han oförsiktigt nog lät sig röjas. Det kan inte finnas många muterade hermeliner bland Skandinavians agenter så jag utgår ifrån att det måste vara han.

Att lokalisera honom blev en svårare uppgift. Jag fick ta hjälp av mina kontakter i Vaasa. Harri Lassila - även känd som Ilves eller Docenten - kunde dock erbjuda sina smutsiga tjänster i den undre världen. Inom några timmar fick jag veta att Leif-

Ivan Lundmark gömde sig på Hotell Sokos i centrala Vaasa. Inget diskret gömställe direkt. Lassila krävde att få betalas med gevär och jag såg ingen annan lösning än att gå med på det. Med major Lundkvists hjälp fick jag en liten civilklädd styrka för att arrestera Leif-Ivan Lundmark utan att skapa alltför stor uppståndelse. Vi var en grupp på fyra man som tog oss in på hotellet. Dessvärre lyckades Leif-Ivan Lundmark fly i tumultet. Jag hann dock se honom med egna ögon och kan bekräfta att det verkligen var han.

Med ett tips från Lassila begav vi oss till hamnen där tullen varnades. Vi fick syn på honom men lyckades inte stoppa honom. Han lämnade dock land i en segelbåt och med största sannolikhet har han lämnat landet och övergivit sitt uppdrag. Jag föreslår dock att samtliga hamnar och gränsstationer förvarnas samt ett pris sätts på hans huvud. Leif-Ivan Lundmark måste stoppas.

Jag skall kontakta Harri Lassila angående Leif-Ivan Lundmark. Det verkar som om Lassila vet en del. Jag har dock inte sett till honom på några dagar men jag hittar väl honom snart. Jag återkommer då.

VR

Rapport: 6:2
Datum: 111-06-14
Uppdragsnr: 111054-5
Redogörelse: De erhållna orderna löd; undersök huruvida de rapporterade ryktena om finska truppsammandragningar i Vasa är sanna. Om så är fallet, skall anledningen till detta utrönas. Uppdraget utfört enligt nedanstående beskrivning.

Anlände till Vaasa på utsatt tid och kontaktade vår informatör, Docenten kallad. Inkvartering skedde, efter hans inrådan, på Hotell Sokos. Redan första natten fick jag bekräftelse på att flertalet soldater fanns i staden då en kolonn passerade nära hotellet.

Att det var fler soldater i staden och dess omgivningar än vanligt gick inte att ta miste på.

Samtal med ett antal infanterister och marininfanterister avslöjade att landstigningsövningar hade ägt rum i skärgården under senhösten. Vid tiden för min ankomst hade dock dessa upphört och nu drillades de flesta soldaterna istället innanför kaserngrindarna.

Jag upphörde nu med min offensiva verksamhet för ett tag och avvaktade till vintern. Enligt Docenten skulle då andra, större övningar, äga rum. Att det i Vaasa syntes fler och fler i uniform gjorde att jag höll hans antagande för sant.

Under slutet av december verkade fler och fler av soldaterna lämna kasernerna och dra ut i fält. Troligen ut i Vaasas skärgård. Detta visades senare

då jag 111-01-03 företog en resa ut till Björkö i affärer. Under resan dit kunde jag se, ute på isen som redan var tjock, hur soldater med stor säkerhet från artilleriet, forslade tunga pjäser både med fjällhästar och för egen maskin. Jag tog in på ett litet pensionat över natten och kunde då höra ljudet från fin- såväl som grovkalibrig eld. Pensionatsföreståndaren beklagade sig morgonen därpå. Enligt honom hade det varit likadant varje natt i över en veckas tid. Under resan tillbaka till Vaasa hindrades färdvägen flertalet gånger av större grupper av militärer. Den största var på över 400 man vilka färdades på skidor.

Dagarna efter denna resa försökte jag nå klarhet i vad som var anledningen till dessa övningar. Utan resultat. Det var först då övningarna började bli färre och närmare Vaasa som jag kunde konstatera att det verkligen rörde sig om försök till att träna soldaterna i marin vinterkrigsföring. Detta ledde mig att tro att Norrland kunde vara målet för ett sådant företag, om det skulle verkställas. Dock fanns inga tydligare bevis för detta.

Efter samtal med Docenten utarbetades en plan på att göra ett inbrott hos den officer, överste Svärd, som jag misstänkte var en av de som planlagt de pågående manövrerna och troligen även de framtida operationerna. Detta inbrott lyckades, dock utan resultat. Två dagar efteråt kontaktade Docenten mig och erbjöd mig två kartor vilka skulle visa de verkliga anfallsplanerna. Han skulle kunna komma över dem genom överste Svärds hushållerska.

Dagen därpå träffades vi på kafé Skomakaren och jag köpte de två kartorna. Väl tillbaka på mitt hotellrum undersökte jag kartorna vilka beskrev dels kustlinjen mellan Skellet och Ume, dels Rundviks hamnområde. Dock inträffade något oförutsett som gjorde att jag aldrig fick med mig dessa kartor. 111-04-20, efter att ha ätit middag i hotell restaurangen, återvände jag till mitt rum för att märka att dörren var uppbruten. Jag drog min pistol och gick in. Någon hade genomskött det grundligt men utan att ha funnit de ovan nämnda kartorna. Sedan jag kontrollerat att de fanns kvar där jag gömt dem fann jag det lämpligt att lämna hotellet stillsamt för gott. Detta lät sig ej göras då jag blev överfallen i korridoren och handgemäng utbröt. Två personer överföll mig. En av dem var Ville Rosberg, vilken tidigare omtalats i Rapport: 2:1, datum: 110-02-28, uppdragsnr: 110024-5. Efter att ha avvärjt överfallet lämnade jag hotellet via en brandstege och efter att ha försökt skaka av mig mina förföljare sökte jag upp Docenten. Denne gömde mig i en jordkällare och dagen därpå försåg han mig med en mindre segelbåt, mot en nått summa pengar, vilken skulle ta mig över kvarken. Ungefär då jag såg Vaasas hamnområde försvinna vid horisonten upptäckte jag hur en tullbåt försökte genskjuta mig. Mina kunskaper på det marina området är ringa och således knappade de snabbt in. Tulltjänste-

männen gjorde flertaliga försök att träffa mig med sina gevär och pistoler. Detta misslyckades då jag utnyttjade min förmåga att bli osynlig. Jag höll dock på att förlora allt hopp om att hinna undan då tullbåten plötsligt sackade efter, förmodligen p.g.a. fel på maskin. Detta gjorde att jag, trots mina bristfälliga seglarkunskaper kunde nå Holmön två dagar senare.

Den person i Vasa som kunde veta något om hur den finska säkerhetstjänsten kunde finna mig var Docenten. Före hans hastiga frånfälle förklarade han att han arbetat åt båda sidorna under någon månads tid efter hot om straff för spionage samt löften om pengar från Rosberg som var den agent som kontaktat honom. Efter mitt improviserade förhör med Docenten på den segelbåt han försett mig med fann jag det nödvändigt att ta honom av daga

Leif-Ivan Lundmark

EPISOD Fyra: JAKTEN

Den norrländske agenten Leif-Ivan Lundmark börjar bli ett välkänt ansikte i de skandinaviska spionkretsarna. Därför skickar den norrländska säkerhetstjänsten honom på ett lågprio-uppdrag till Gruvtorp³ i Jemtland. Samtidigt har den finländske agenten Ville Rosberg skickats till Norrland för att röja honom ur vägen.

Från: Agent Ville Rosberg
Till: Överste Bonner, Säkerhetspolisens stab, Pori
Datum: 29 juli 111 PT (Vaasa)
Uppdrag: Att livkidera Leif-Ivan Lundmark.

Jag anlände tillsammans med prickskytt Simo Häyhä till Ume. Vi lokaliserades Leif-Ivan Lundmarks bostad och fann att han skulle företa en längre resa in i inlandet. Lundmark reste med pansarhäst vilket vi löste genom att hyra ett par ridhästar under falsk identitet. Vi förföljde Lundmark västerut utan att nå honom under den första dagen, tydligen är mannen bekant med geografin. Den andra dagen red vi snabbare och lämnade vägen för att ta en genväg genom terrängen vilket visade sig lyckosamt eftersom Lundmarks häst tycktes vara snabbare än vår. Men vi hann inte förbereda ett bakhåll utan Lundmark anlände tidigare än beräknat. Häyhä tvingades skjuta från hästryggen och lyckades bara träffa Lundmarks pansarhäst. Därefter tappade vi bort honom helt.

Vi fortsatte mot Strycken som blev vårt basläger. Därifrån red vi längs olika småvägar för att finna Lundmark. Våra sökning gav resultat. Efter några dagar fann vi Lundmark ridandes på en häst, han måste ha fått tag i den i någon by på vägen. Vi gillrade en fälla - Häyhä klättrade upp i ett träd och jag skulle locka honom dit. Jag red avsiktligt nära Lundmark för

att han skulle upptäcka mig, vilket han även gjorde. Jag red snabbt in bland snåren och hoppade av hästen i farten i närheten av Häyhäs gömställe. Men plötsligt brann ett skott av och Häyhä föll ned från trädet. Lundmark måste ha sett honom och skjutit honom innan Häyhä lade märke till honom. Jag låg kvar i mitt gömställe några minuter innan jag vågade mig fram till den sårade Häyhä. Hans liv gick inte att rädda och jag tvingades fortsätta min jakt ensam.

Jag fortsatte min tillsynes hopplösa jakt och till min stora förvåning såga jag Lundmark på en hängbro korsandes en älv. Snabbt red jag närmare och avlossade ett skott med Häyhäs gevär. Jag träffade honom och sprang snabbt ut på bron. Lundmark hade träffats i benet och var fortfarande vid livet. Jag stack min kniv i honom för att försäkra mig om att han skulle dö. Efter det gjorde jag mig av med kroppen genom att välta honom ned i älven. Vid hästen plockade jag isär geväret och red tillbaka mot Ume.

Jag vågade mig inte tillbaka till Simo Häyhäs kropp. Jag hann dock avlägsna samtliga föremål som kan spåra honom till Finland när jag lämnade honom. Jag har med mig några av hans personliga ägodelar som jag kommer att överlämna till hans anhöriga.

Leif-Ivan Lundmark avled den 25 juli 111 PT.

VR

Rapport: 7:1
Datum: 111-08-13
Uppdragsnr: 111071-5
Redogörelse: De erhållna ordena löd; överlämna försändelse till agent Gepe i Jemtlandska Gruvtorp. Uppdraget ej utfört, anledningen därtill enligt nedanstående beskrivning.

Färden till Gruvtorp företogs med pansarhäst efter Lyckseleleden och den första dagen hände inget särskilt. Efter övernattning i Granö-E12 fortsatte jag tidigt nästa morgon. När solen stod som högst började jag lägga märke till att hästen ryggade till av något och kort därefter avlossades ett skott mot mig från ett parti med tät skog drygt 100 meter framför mig. Av ren tur missade kulan mig, av knallen

att döma avlossad från ett högteknologiskt vapen, men träffade dessvärre min häst. Jag kastades till marken och sökte snabbt skydd och skyl. Efter att en stund legat och tryckt hörde jag gärningsmännen samtala. De var troligen två till antalet och talade inte skandiska, troligen finska.

Jag lämnade mitt gömställe medelst ålning och så snart jag fann det säkert började jag söka mig västerut där jag visste att jag skulle kunna finna bebyggelse. Min karta fanns dessvärre i sadelväskorna och således hittade jag ej igen byn den dagen. Dagen därpå fann jag en kärrväg vilken ledde mig till Bjursele vid Vindelälven. Utmattad togs jag om hand av byns färjkarl och jag vilade hos honom till dagen därpå.

Bjursele lämnades via färja över till Åmselesidan varifrån jag fick skjuts till Strycken. Där visste jag att jag kunde få låna en häst av handelsmannen som jag kände privat sedan tidigare. Han försåg mig även med en del proviant och ett 15 mm gevär. Efter ett snabbt mål mat fortsatte färden i snabb takt. Strax före Hjuken såg jag hur något korsade vägen hukande och i hög hastighet. Ögonblickligen styrde jag hästen in i skogen och fortsatte framåt till fots genom den snåriga skogen. Detta var en manöver som gav resultat. Efter att så tyst som möjligt försökt ta mig framåt upptäckte jag till min förvåning en mansperson vilken satt högt placerad i ett träd, beväpnad med ett gevär från de gamlas tid. Jag spanade ett tag och upptäckte snart hans kumpan, som låg väl dold någon meter från vägen inne i skogen. Med ett välriktat skott föll mannen i trädet till marken och jag lämnade platsen för att återfinna min häst med vilken jag fortsatte färden. Han som hade gömt sig var ingalunda oskadliggjord och detta fick jag erfara vid Hällnäsbron. På något vis hade han hunnit upp mig och avlossade ett skott mot mig bakifrån när jag befann mig på bron. Kulan träffade mitt ben och fortsatte in i hästen vilken kastade av mig. Jag förlorade medvetandet ett tag och när jag

vaknade stod Ville Rosberg från den finska underrättelsetjänsten vid mig. Han stack sin kniv i mitt bröst och vätte mig sedan av bron. En kombination av tur och mitt goda läkekött gjorde att jag återfanns i livet någon dag senare av fiskare från Hällnäs.

Leif-Ivan Lundmark

EPISOD FEM: SLUTET

Lord Steven Regal av Anglia har anlänt till Åland – mutanternas, men även spionernas, Mecka. Många av de skandinaviska underrättelsetjänsterna finner det mycket intressant och har skickat agenter till Åland för att kontakta den anglikanske representanten.

Från: Agent Ville Rosberg
Till: Överste Bonner, Säkerhetspolisens stab, Pori
Datum: 21 april 112 PT (Åland)
Uppdrag: Att kontakta representanter för Anglia på Åland för framtida diplomatiska och säkerhetspolitiska utbyten.

Jag tog in på Hotell Imperial Empire på Åland efter en hård resa från Turku. Jag sökte direkt upp den finske diplomaten Kivivuori på hans kontor på Diplomategårdarna. Han hade redan, enligt order, uppsökt Lord Steven Regal från Anglia. Regals förslag gick ut på att Anglia skulle importera finska varor, främst timmer, mot att Anglia fick placera en stab av tjänstemän i Pori. Staben skulle skyddas av en egen anglikansk säkerhetsstyrka samt inrymmas i ett inhägnat område i utkanten av Pori. Med andra ord en anglikansk frizon.

Jag fann budet intressant men dock något skeptisk till en anglikansk beväpnad stående styrka i Finland. Jag visste inte vad Regal hade för baktankar men bestämde mig för att låta Kivivuori fortsätta förhandlandet medan jag, utan Kivivuoris kännedom, påbörjade efterforskningar kring denne Regal. Lord Steven Regal visade sig bo på minsveparen – borgmästare Adrian Velbux privata bostad. Det visade sig att Regal förhandlade flitigt med olika stater, inte bara med Finland. Under både den första och andra dagen som jag höll honom under uppsikt besökte en jemtländsk agent honom.

Sedan inträffade något synnerligen oväntat. Leif-Ivan Lundmark uppsökte mig på Hotell Imperial Empire. Den norrländske agenten som antagits vara död sedan juli år 111 PT. Han förklarade för mig att Norrland fått samma bud som Finland fått och efter det jag sett hade jag ingen anledning att misstro honom; om Anglia förhandlade med Finland och Jemtland kunde det gott och väl ske även med Norrland. Jag lät dock Lundmark tro att jag inte var införstådd i Regals förslag. Efter samtalet följde jag frivilligt med Lundmark till MacIdacs krog där en pyrisk agent, Gunnar Baut, väntade på oss. Baut förklarade för mig att även Pyrisamfundet och Gotland fått erbjudanden av denne Lord Stevel Regal och därmed Anglia. Förslaget skulle i praktiken innebära att Anglias inflytande i Skandinavien skulle öka markant och kanske inte nödvändigtvis till de skandinaviska ländernas fördel. Det förelåg knappast någon risk för att det skulle uppstå någon anglikansk lydstat men det är samtidigt svårt att förutspå hur samarbetet sedan kommer att utvecklas. Det är trots allt Anglia som kommer att dra störst fördel av samarbetena. Baut informerade oss även om att Adrian Velbux redan skrivit under ett avtal med Regal vilket kommer att innebära att Anglia kommer att finnas representerat i Österhavet – men bara om Regal återvänder till Anglia för att avlägga rapport.

För nationens bästa var jag tvungen att fatta ett beslut som innebar en allvarlig ordervägran. Utan Kivivuoris kännedom har jag avslutat detta uppdrag genom att se till att Lord Steven Regal försvann. Han kommer inte att skriva under några fler avtal med länder i Skandinavien och han kommer heller aldrig att återvända till Anglia. Denna rapport blir samtidigt min avskedsansökan. Jag kommer aldrig mer att lämna Åland. Ni har ingenting att frukta - mitt hjärta kommer alltid att tillhöra det stolta Finland och nationens hemligheter vilar i tryggt förvar. Det är inte lönt att ni anstränger er för att hitta mig, ni kommer aldrig se mig mer.

VR

Rapport: 5:1
Datum: 112-05-17
Uppdragsnr: 112042-5
Redogörelse: De erhållna orderna löd: Undersök vad den engelske diplomaten Lord Steven Regal har för information och i vad mån denna kan vara till gagn för Norrland. Uppdraget utfört enligt nedanstående beskrivning.

Anlände enligt planerna till Åland och anmälde mig vid Norrlands beskickning på ön. Jag tog därefter in på Pål Ankas pensionat, denna gång bara något kvarter från konsulatet. Redan samma kväll träffade jag Lord Steven Regal från Anglia över en enklare middag i pensionatets matsal. Hans skandiska var inte oklanderlig men då han endast vistats i Skandinavien någon månad hade jag överseende med det. Utan omsvep lade han fram sitt och därmed Anglias förslag till Norrland; de erbjöd oss ensamrätt att sälja våra trävaror till Anglia, något som skulle kunna ge oss stora ekonomiska vinster. I gengäld ville de försäkra sig om att vi verkligen skulle kunna hålla leveranserna och ville därför få placera ett antal tjänstemän i vårt land. Dessa skulle då kunna meddela Anglia om det fanns början till uppror, krig eller blockader inom, eller i närheten av Norrland. Det dokument som han ville att jag och vår konsul på Åland skulle skriva under bifogas med denna rapport. Där finns avtalet i sin helhet.

Lorden verkade ej tillfreds med mitt krav på att få tänka över avtalet någon dag men såg sig tvingad till att gå med på det.

Morgonen därpå samtalade jag och konsul Almkvist på dennes kontor om Lord Regals förslag. Almkvist, som även han samtalat med Lorden, såg inga nackdelar med att sluta ett avtal med denne. Jag ville dock tänka över situationen ytterligare någon dag. Under middagen fick jag ett telegram om att jag skulle möta en "vän" på MacIdacs krog. Denne vän visade sig vara en pyrisk agent, Gunnar Baut, denne levererade mycket intressant information angående Lord Steven Regal och avtalet. Regals, och Anglias, intentioner är att sluta liknande avtal med så många nationer kring

Österhavet som möjligt och därefter skapa en plattform för sina trupper i dessa. De omtalade tjänstemännen skall utgöras av underrättelsetjänstens män och dessa skall, när så är möjligt försöka genomföra en kupp i något av länderna kring Österhavet och på så vis skapa en Engelsk lydstat. Det första området som Anglia har försökt påverka är Åland och dess härskare Adrian har redan skrivit under. Av de övriga länderna som fått erbjudandet, Pyrisamfundet, Gotland och nu Norrland, har inget ännu skrivit på. Han sade dock att konsul Almkvist hade rykte om sig att vara lätt att påverka med pengar och att denne därför ej skulle blandas in. Baut lät mig även förstå att en finsk agent var på Åland i samma ärende som jag själv och att det var av största vikt att jag hindrade denne från att skriva under. Helst utan att använda våld.

Samma natt sökte jag upp den finske agenten på en adress som Baut lämnat. Agenten var ingen mindre än Ville Rosberg som jag tidigare haft väldigt nära kontakt med. Efter ett mindre tumult kunde jag framföra mitt ärende. Han trodde mig inte först, särskilt som han ej träffat Lord Steven Regal ännu, och därför inte erbjudits något avtal. De skulle träffas först nästa morgon. Aftonen därpå sökte Rosberg upp mig, det fördrag som Anglia ville sluta med Finland var det samma som de ville sluta med oss. Tillsammans överlade vi med Baut och kom fram till att det endast fanns en lösning på problemet. Lorden måste röjas ur vägen. Eftersom Baut var lite för välkänd av den Åländska ordningsmakten föll uppgiften på oss.

Om vår gärning orsakat den Norrländska staten stora svårigheter så är det olyckligt men alternativet, engelska agenter som opererar fritt på vårt territorium, sågs som ett sämre alternativ.

Jag ger mitt hedersord på att ni ej kommer att ha problem med min existens i framtiden och jag avser ej heller att återvända till Norrland inom den närmaste framtiden.

Leif-Ivan Lundmark, Hindenburg 112-05-17

ÄVENTYRSFÖRSLAG

Äventyr 1

Rollpersonerna anlitas av antingen den norrländska eller finska underrättelsetjänsten för att hitta och sedan göra sig av med avhopparna. Både Lundmark och Rosberg gömmer sig i Hindenburg och har samtidigt specialbeskydd av den pyriska underrättelsetjänsten. När de båda agenterna förstår vad som är på gång lämnar de hastigt Hindenburg och en katt och råtta-lek på landsbygden startar.

Äventyr 2

En ångbåt från Anglia når Hindenburg och viss uppståndelse uppstår eftersom så pass långväga gäster dyker upp. Under vistelsen i Pyrisamfundet (de är där för att be-

driva handel) anställs en rad personer som allt möjligt – guider, kökspersonal, livvakter. Rollpersonerna får jobb som livvakter åt en gammal man (IMM) som kallar sig Sebastian Vanderpool (hans riktiga namn är George Regal och han är far till Lord Steven Regal). Efter att Vanderpool fått förtroende för rollpersonerna introducerar han dem i mysteriet kring Lord Steven Regals försvinnande på Åland. Han erbjuder dem en stor belöning om de kan finna Regal eller hans förövare. Olika spår på Åland, som kanske går via Finland och Norrland leder till slut till Hindenburg. Med tiden går det upp för rollpersonerna att den gamle Vanderpool arbetar för Anglias underrättelsetjänst vilket kanske ställer till problem.

Äventyr 3

Gotlands underrättelsetjänst är mycket intresserade av de båda avhoppade agenterna Lundmark och Rosberg. Rollpersonerna kontaktas av ett gotländskt handelshus (som samarbetar med underrättelsetjänsten) erbjuds en stor summa pengar om de kan hitta dem och sedan ta med dem till Gotland, antingen frivilligt eller med våld. När agenterna hittas är ingen av dem intresserade, om rollpersonerna lyckas ta med dem till Gotland börjar de dock resonera i andra banor. Rollpersonerna får sin belöning men erbjuds det mångdubbla om de tillsammans med de båda agenterna utför ett uppdrag för Gotlands underrättelsetjänst; spionage på en främmande makt (varför inte Ulvriket eller Pyrisamfundet?).

Äventyr 4

Rollpersonerna har sedan en månad tillbaka arbetat som livvakter åt den sköna Hanna von Wright. Hon är en vacker kvinna (fysiskt muterad katt) i 20-års åldern som tidigare gjort sig känd genom att resa runt i Skandinavien och ställa upp i skönhetstävlingar, samt ett utvik i herrtidningen Playbeing, men det var giftermålet med den 90-åriga petroleum-samlaren Alexander von Wright från Sörlandet som fick skvallerpressen att börja skriva om henne ordentligt. Äktenskapet varade i två år och änkan Hanna von Wright fick ärva allt. Hanna von Wright är nu i Hindenburg och gästar ofta Casino Nancy där hon gör succé. Både vid spelborden och bland de övriga gästerna. Särskilt tre stycken intresserar sig synnerligen vid hennes skönhet. Dessa är Karl af Högsten, Leif-Ivan Lundmark och Ville Rosberg. Rollpersonerna kommer att få fullt upp...

¹ Se *Zonen* i Sinkadus nr 9 (1987) eller *Efter ragnarök* (1987).

² Se *Efter Ragnarök* (1987).

³ Se *Kalabaliken i Gruwtorp* i Dnegel nr 21 (1996)

⁴ Se *Traffaut* i Armageddon nr 8 (1998).

VILLE ROSBERG

Klass: IMM
Kön: Man
Ålder: 35 år
Längd: 185 cm
Vikt: 91 kg

STY 14, SMI 13, MST 16, INT 15, STO 15,
ITF 18, PER 14, FYS 15, UTB 7
SB +1T4, KP 30, Förfl. 4,0 m/sg
H-v 4

Utseende

Lång och relativt muskulös. Han har välansat skägg och är skallig. Ville har skarpa ögon som gör att han nästan alltid ser arg ut.

Färdigheter

Personliga: Bluff 13, Etikett 13, Finna dolda ting 16, Gömma sig 14, Hoppa 11, Klättra 12, Lyssna 13, Räkna C, Simma D, Skidåkning 13, Smyga 14, Upptäcka fara 18, Övertala 13.

Tjuv: Förklädnad 9, Skugga 13, Spel 16.
Strid: Gevär (högteknologiskt/primitivt) 12, Kastdolk 13, Pistol (högteknologiskt) 15, Stridskonst 14, Tvåhandssvärd 8.

Språk: Estniska D/D, Finska E/E, Ryska D/C, Skandiska E/E.

Lärdom: Geografi 11, Historia 9.

Vildmark: Orientering 12, Rida 9, Segelbåt 7, Spåra 12, Överlevnad (arktisk/berg/skog) 12.

Bakgrund

Ville Rosberg föddes som enda barnet till den finske handelsmannen Petri Rosberg i Nokia år 77 PT. Han sattes på internatskola och med åren fick underrättelsetjänsten tag på hans betyg och försökte värva honom. Ville fick sin utbildning i Viipuri och länge hade han östra Finland som sitt distrikt. Han var färdigutbildad år 102 PT och flyttade till Tallinn där han spionerade på Estland. År 106 PT började han sin karriär som agent för Finland och opererade över hela Skandinavien – ofta med stor framgång. Hans sista uppdrag blev på Åland år 112 PT där han och den norrländske agenten Leif-Ivan Lundmark mördade Lord Steven Regal. Sedan flydde de med hjälp av den pyriska underrättelsetjänsten till Hindenburg där de idag lever tillsammans i en villa på Östaden. Båda två skyddas fortfarande av den pyriska underrättelsetjänsten. Ville har dock lagt sitt tidigare yrke på hyllan, numer glider han runt i Hindenburg på olika fester och umgås med överklassen. Han har ännu inte samarbetat aktivt med den pyriska underrättelsetjänsten eller utelämnat några statshemligheter till vare sig Pyrisamfundet eller Norrland.

Utrustning

Pistol 9 mm i axelhölster, identitetshandlingar (Ville Rosberg, Ludvig Borga), alltid minst 300 kr. Ibland även en kastkniv dold vid vristen. Klär sig ofta i kavaj med polotröja, jeans, kängor och svarta handskar, förutom då han är utanför bebyggelsen då han ofta går klädd i grå vadmalsrock, och då han går på Hindenburgs kändisfester då det är smoking som gäller.

LEIF-IVAN LUNDMARK

Klass: FMD
Ras: Hermelin (Lekatt)
Kön: Man
Ålder: 29 år
Längd: 165 cm
Vikt: 55 kg

STY 12, SMI 26, MST 14, INT 16, STO 8,
ITF 16, PER 17, FYS 14, UTB 6
SB 0, KP 22, Förfl. 9,5 m/sg
H-v 1, MH-v 4

Utseende

Lång för sin ras, magen och nedre delen av ansiktet är vita. Ryggen, armarna, benen, och övre delen av ansiktet är rödbrunt. Benen och armarna är relativt korta medan kroppen är lång. Det mest utmärkande draget är Lundmarks stora vita huggtänder.

Mutationer

Regenerera, Snabbhet, Huggtänder samt Osynlighet.

Defekter

Överkänsligt nervsystem och Förhöjd ämnesomsättning.

Färdigheter

Personliga: Bluff 9, Etikett 6, Finna dolda ting 15, Första hjälpen 12, Gömma sig 12, Hoppa 10, Klättra 20, Lyssna 8, Räkna B, Skidåkning 10, Smyga 14, Upptäcka fara 16, Övertala 20.

Tjuv: Låsdyrkning 6, Muta 6, Undre världen 12.

Strid: Gevär (högteknologiskt) 8, Gevär (primitivt) 17, Hammare 6, Slagsmål 13, Träklubba 9.

Språk: Skandiska E/D, Interlingua A/B.

Lärdom: Hantverk (vagnsmakeri) B, Språkkunskap 6.

Vildmark: Kamouflage 8, Orientering 8, Rida 11, Överlevnad (skog) 10.

Bakgrund

Leif-Ivan Lundmark växte upp på sina föräldrars lilla gård i Brännäs, inte långt från Åmsele. Han tröttnade snabbt på det långsamma livet på gården och sökte sig snabbt till Ume där han arbetade som vagnsmakare under något år. Även detta yrke såg Lundmark som alltför stilla, jakten på spänning gjorde att han sökte sig till Umes stadspolis. Hans överordnade såg snabbt att han hade talanger som var utöver de vanliga och tipsade underrättelsetjänsten om dessa. När han fick erbjudande om att arbeta åt dem tackade han givetvis ja. Arbetet utanför Norrlands gränser har passat honom bäst och den största delen av sin tjänstgöring har han tillbringat i så vitt skilda länder som Finland, Jemtland, Pyrisamfundet, Ulvriket och Mountainside. Arbetet har givit honom en del vänner men desto fler fiender och även en del publicitet, inte minst i det egna landet. Detta har gjort att han ej varit lämpad som agent på fältet och då spänningen var det som drev honom började Lundmark att fundera på att ta upp någon ny profession. Chansen dök upp då han, tillsammans med en finsk kollega, kom över en stor summa pengar vilka tillhört Lord Steven Regal, en Engelsk diplomat som de båda såg sig nödgade att mörda på Åland. Lundmark och den finske agenten, Ville Rosberg lever nu i sus och dus av lordens kapital i Hindenburg, vilket innebär att de uppmärksammas av skvallerpressen.

Utrustning

I stadsmiljö har Leif-Ivan portfölj med papper, skrivdon samt krut, flinta och kulor till pistol 15 mm. Plånbok med ca 500 kr. Dolk, fästad på höger ben samt en 15 mm flintlåspistol i ett axelhölster på vänster sida alt. i portföljen. Käpp med tung silverknopp. När han rör sig på landsbygden brukar han ha ryggsäck eller näverkont med papper, skrivdon, div. fiskeutrustning, kaffepanna, torkat kött, en regen 1, krut, flinta och kulor till pistol/gevär 15 mm, kaffe, liten yxa, samt div. klädesplagg. Pistol 15 mm i ett axelhölster. Dolk, vattenflaska, kosa och en liten tom läderpåse i bältet. Gevär 15 mm, eller automatgevär 7,62mm (om detta alternativ används så har Lundmark även två magasinsväskor i bältet.)